

Γφοίς, ὅτι ὁ Ἀγάθων κωμωδοποιὸς τῶ Σωκράτους δι-
δασκάλου, ἀγαθὸς ἔπείσπον ἔπ' ἐπείσπον λαμπρός, κῆ

φασὶν ὅτι Πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἐστίασὶ ἀπέτ' ἔρχε-
ται, πολλῶν ἅμα φιλοσόφων οὐκ ἀπὸ καταχθηνίων.

Ηρ. Ποῖ γῆς ἔτλημων; Δι. ἐς μακάρων εὐω-
χίαν.

HE. *Quò abijt miser?* ΒΛ. *ad beatorum conui-
uium.*

Ηρακλ. Ο δὲ Ξενοκλῆς; Δι. ἐξόλοιτ' νῆ
φία.

HE. *Vbi Xenocles?* ΒΑ. *pereat Xenocles, per
Iouem.*

Ηρακλ. Πυθάργγελ' Δι. Ξανθ' ὡεὶ ἐμοῦ Δι'
ἔδεις λόγῳ,

HE. *Pythangelus verò? X A. num de me nulla
fit*

Επιτειβομένης τ' ὄμιον ἐπὶ σφόδρα;
Ηρακλ. Οὐκοῦδ' ἕτερ' ἔς' ἐνταῦθα μειρακύ-
λια,

B *Mentio: cuius humerus tanta mole premitur?*

Τραγωδίας ποιούτ', πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐειπίδου πλεῖν ἢ σαδῖω λαλίσσεα.

HE. *An non alij híc sunt, qui scribunt Tragæ-
dias:*

Δι. Επιφυλλίδες ταῦτ' ὄσι, καὶ στωύλμα-
τα

*Puellorum plusquàm decem puto millia:
Qui ultra stadium Euripidem garrulitate su-
perant?*

Χηιδόνων μουσεῖα, λαβητὰ τέχνης,
Α φερῶδα δᾶττον ἢ μόνον χροὸν λάβη,

ΒΑ. *Rejculi hi sunt racemuli, & loquaculi:
Hirundinum musæ: artis poetica*

Απαξ θεωρυρήσαντα τῇ τραγωδία.
Γόνιμον ἢ ποιητῶν αὐτ', ἐχ' ὄψεις ἐπὶ

C *Corruptores: statim euanidi, ubi unum cho-
rum*

Ζητήσ' αὐτ', ὅς περ ῥῆμα γῆναῖον λάκοι.

*Adepti sunt, qui placeat in Tragædia.
Sed nativum Poëtam haud vllum reperies,
Vbicunque inquires: qui boni quid proferat,*

Ηρα. Πῶς γόνιμον; Δι. ὡδὶ γόνιμον, ὅς περ φτέγ-
ξεται,

Et generosam aliquam depromat sententiam.

Τοις τῶν π' ὄμιον κινδυνωμένον.
Αἰθέρα, Διὸς δαμάπον, ἢ χροὸν πόδα,

HE. *Quomodo nativum?* ΒΑ. *sic nativum: qui
canat*

Η φρένα μὲν ἐκ' ἐθέλουσαν ὀμόσασ' ἡσ-
εῶν.

D *Aliquid graui coniunctum cum periculo:
Vt aethera, domum Iouis, & temporis pedem:*

Γλωτῆσαν δ' ὄπιον κήσαντα ἰδίᾳ τ' φρε-
νός.

*Aut mentem iurasse quidem inuitam per sacras
Sed linguam peierasse seorsim à mente.* ΗΕΡ.

Ηρ. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Δι. καὶ μέγα πλεῖν ἢ
μαίνομαι.

num *Ergo hæc tibi placent?* ΒΑ. *Imò placent supra
modum.*

Ηρακλ. Η μὲν κόβαλλα γ' ὄσιν, ὡς καὶ τοῖ δο-
κεῖ.

HE. *Certè hæc versuta sunt: ut in eitam iudicas.*

Σχόλια. Ες μακάρων εὐωχίαν.] ἢ ὡς περὶ τετελευ-
τηκότος λέγει, ὡς ἀνὴρ περὶ τῶν μακάρων νήσους. ἢ ὅτι Ἀρ-
χελᾶα τῷ βασιλεῖ μέχρι τελευτῆς ἄλλων πολλῶν
οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ. καὶ μακάρων εὐωχίαν ἐπιπῶν ἐν
Βασιλείᾳ τῷ τῷ παρ' ἑσπονίαν. Ξενοκλῆς.] μὲν Καρ-
κίνου Ξενοκλῆς, κωμωδῶν ὡς ἀξέστος ἐν τῇ ποιήσει καὶ
ἀλληγορεῖ. ἀδελφοὶ δ' αὐτῶν, Ξενοκλείτης καὶ Ξενοτί-
μος. εἰσὶ δ' ὡς φασὶ δ' ὅτι Ξενοκλείτης τραγωδοὶ γερονότες.
τεῖτος δ' ὄσι τούτοις ὀμίονος πολιτικός. φάουλου μὲν
πατρός. τῶ δὲ δὴ μὲν Χολαργεύς. Πυθάργγελος δὲ]
τραγωδίας ποιητῆς μοχθηρὸς, καὶ ἄσμος. ὁ Ξανθίας
δ' ἑσπονίαν Πυθάργγελοῦ φησὶν ὅτι οὐ φροντίζει
μου ἔταῦτα Πυθάργγελοῦ μνημονεύοντες. καλῶς δὲ
καὶ σικραῖς ἐδέξεν ὡς δούλος τὸ ποροκίμνον. Λα-
λίσσεα.] πολυλογώτερα, εἰς τῷ γδ' Εὐειπίδης ἐνα-
κίετο. ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ.] τὰ ὀπιον κήσαντα τοῖς μεγάλαις
βότρυσι βοτρυδῶν. Καλλίστρατος δ' ἔτα καδ' ἑαυτὰ μι-
κρὰ κέκληθ' ὄσι οὕτως, ὄσι τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτε-
ται, ἢ τὰ πορὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. ἄλλως. ὀπιον κή-
σαντα εἰσὶ τὰ ἐν τοῖς βότρυσι ἐν ἀρχῇ περὶ θῶμα. οἱ δὲ
φασὶ τὰ ἐν κορυφαῖς τῶν κλημάτων. ταῦτα γὰρ ἐπὶ ἑσπον
κάτω τῶν φύλλων ὡς οἱ βότρυες ἀλλ' ἐσπον φύοισι.
δείκνυσσι δ' ἐν τῷ ὄσι ὡς οὐδ' ἐν περὶ λόγους εἰσὶ. Χηι-
δόνων μουσεῖα.] περὶ τὰ ἐν Ἀλκυμῶν Εὐειπίδου. πο-
λὺς δ' ἐν εἰρήσει εὐφροῦς κλάδος. χηιδόνων μουσεῖα.
ἀντὶ τῶν Βάρβαρων καὶ ἀσπίων. καὶ γὰρ παροιμία ὄσι τῶν

Ε Βαρβάρων ἔ πολλοῶν καὶ ἑσπον ὄσι ταττομῶν.
Τοιοῦτον γὰρ τὸ χηιδόνων γῆνος. πλεῖον ὄσι τὸ πολὺ τ'
ὄσι ἀντὶ τοὺς ἀκούοντας ἢ ὄσι τὸ μέλος εὐφραῖνον. καὶ
ἐν τοῖς ἐξῆς οὐ περὶ τῶν ὀπιον κήσαντων. Α φροῦ-
δα.] ἀφανὴ ἑσπον τῶν χαρῶν. Ἠ μόνον.] ἡ γοῦν ἑσπον ἑ-
σπον τῶν περὶ τῶν ἑσπον τῶν χροῖον τῶν δραμάτων.
Προβουρήσαντα.] εὐθυδρομήσαντα. εὐδοκίμησαντα. ἐν τῶν
τραγωδίας δραματι ἐπαμειβέντα. Γόνιμον ἢ ποιητῶν.]
φυσικὸν τινα καὶ μὴ βεβιασμένον. ἢ γῆναῖον. Παρακίμνον-
δωκεῖται.] ὑψηλὸν βλάσφημον περὶ τῶν ἀσπίων.
Αἰθέρα Διός.] ἐξ Ἀλεξάνδρου Εὐειπίδου. ἔχρον πορ-
σανε πόδα καὶ ἐν Μελανίππης Σοφοκλέους ὀμίονος δ' ἑ-
σπον Αἰθέρα, οἰκιστὴν Διός. Γλωτῆσαν δ' ὄπιον κήσαντα] ταῦτα
ἐξ Ἰππολύτου Εὐειπίδου. ἢ Γλωτῆσαν ὀμίονος ἢ ὄσι ἀνώ-
μολος. Σὲ δ' αὐτὸν ἀρέσκει.] ἀντὶ τῶν ὄσι Ἀττικῶν, σημεῖ-
τόν τόνιν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ κέχρηθ' ἑσπον τῶν χηιματι-
σμων, ἔ Εὐειπίδης ἐν Βάνχαις, καταφρονεῖ με καὶ ὄσι τῶν
ὄσι. Μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.] Ἀττικοὶ μᾶλλον ἢ μαῖνο-
μαι, οἱ μὲν φασὶν ἐκλένεσιν. οἱ δ' ὄσι συσέλλουσι. μεταλαμ-
βάνεθ' ὄσι τὸ μὲν ἐν. ἢ ἐκ. ἀλλ' ἀκαλλοκλήθ' ἑσπον μὴ ἑ-
σπον ἑσπον τῶν παλαιῶν, ἀντὶ τῶν ἑσπον ἀρνήσεις
περὶ λαμβάνεται. ἄλλως. ἀλλὰ πλεῖον ἢ μαίνομαι
ἐσπον αὐτῶν. τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει.
Κόβαλλα.] κακοῦργα καὶ ἀνελεύθερα. Δίδυμος. κα-
τεσφωμύλμα. ἀσπίων. καὶ κακοβούλους κοβάλ-
λους.